

РЕШЕНИЕ

№ 386

гр. Бургас, 27.04.2023 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

РАЙОНЕН СЪД – БУРГАС, LXV НАКАЗАТЕЛЕН СЪСТАВ, в
публично заседание на двадесет и четвърти април през две хиляди двадесет и
трета година в следния състав:

Председател: Анита Хр. Велева

при участието на секретаря Николета Вл. Хаджиева
като разгледа докладваното от Анита Хр. Велева Административно
наказателно дело № 20232120200654 по описа за 2023 година

Производството е по реда на чл. 59 и сл. от ЗАНН.

Обжалвано е Наказателно постановление № **** година на Началник група в ОДМВР - Б., Сектор „Пътна полиция“-Б., с което на С. Е. Н. ЕГН ***** са наложени 2 административни наказания – глоби както следва: за нарушение на [чл. 105, ал. 1 ЗДвП](#) на осн. чл.185 ЗДвП му е наложено наказание глоба в размер на 20 лв. и за нарушение по чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП на осн.чл.179, ал.6, т.2 ЗДвП му е наложено наказание глоба в размер на 200 лв.

В жалбата са изложени комплекс от тезисни съображения, ориентирани към материалноправна незаконосъобразност на НП, допуснати съществени процесуални нарушения и необоснован отказ от приложение на чл.28 ЗАНН. Оспорва се като недоказана фактическата теза в АУАН и НП относно поставянето на допълнително тъмно фолио на предни странични и челно обзорно стъкло и недоказаност на твърдяната каузална взаимовръзка между така поставеното фолио и евентуално счупване на стъклото, завишаващо риска от нараняване.Твърди се, че правото на защита е ограничено предвид разнородния характер на нормативните хипотези в чл.105, ал.1 ЗДвП, диференциращи ограничаването на видимостта през челното, странични стъкла от хипотезата на намалена прозрачност, а в обстоятелствената част на НП са посочени признаци едновременно относими и към двете хипотези.

В писмено становище от процесуалния представител на жалбоподателя- юрк. Р.Ж. са поднесени бланкетно формулирани доводи за правилност и законосъобразност на НП и неоснователност на жалбата, съпътствани в условия на алтернативност –при отмяна на НП с възражение за прекомерност на заплатеното адвокатско възнаграждение от жалбоподателя.

В съдебно заседание жалбоподателят, редовно призован, не се явява и не се представлява. С писмена молба от 21.04.2023г., подписана от С. Е. Н.,е формулирано искане делото да се гледа в отсъствие на жалбоподателя на 24.04.2023 г. Взето е становище, че жалбата се поддържа. В случай на представяне на писмени доказателства е изискана възможност, за взимане на писмено становище и представяне на допълнителни доказателства. По същество се иска уважаване на жалбата и отмяна на атакуваното наказателно постановление.

Въззиваемата страна изпраща представител, който пледира за потвърждаване на обжалваното НП и акцентира върху доказаността на нарушенията, доколкото стъклата не отговарят на съответните изисквания на съответните стандартизационни документи, а в трайната съдебна практика по аналогични случаи е прокарано разграничение между фабрично произведени стъкла и такива при които има допълнително поставено фолио. Прави се и искане за присъждане на юрисконсултско възнаграждение.

След преценка на събраните по делото доказателства във връзка с направеното оплакване и съобразно задължението си по [чл. 314 от НПК](#) във връзка с [чл. 84 от ЗАНН](#) в качеството си на въззивна инстанция да провери изцяло правилността на обжалваното наказателно постановление, независимо от основанията, посочени от страните, съдът намира от фактическа и правна страна следното:

Жалбата е депозирана в срока по [чл. 59, ал. 2 от Закона за административните нарушения и наказания \(ЗАНН\)](#) и е процесуално допустима, а разгледана по същество, е неоснователна.

От фактическа страна:

На 04.10.2022 г. около 09, 40ч. жалбоподателят С. Е. Н. управлявал л. а. *** с рег. №***, собственост на Е.С. Н. по ул.*** в посока бул.“С. С.“. Бил спрял за проверка, като полицейските служители от Сектор „П. п.“ ОДМВР-Б. констатирали, че предни странични стъкла и челно обзорно стъкло на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, са с ограничена видимост, вследствие на допълнително поставено тъмно фолио, което се явява значителна техническа неизправност на МПС. Констатирали още, че с поставеното тъмно фолио се нарушавало качеството на стъклата при натрошаване на парченцата на счупеното стъкло да са такива, че рискът от нараняване да е минимален. За тези нарушения на жалбоподателя бил съставен АУАН бл.№*** г., като описаните фактически констатации били субсумирани под обективната и субективна нормативна рамка на нарушенията по чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП и чл.105, ал.1 ЗДвП вр. чл.10, ал.1, т.6, б.в от ППЗДвП.

Фактическата обосновка на визираните нарушения е пренесена при цялостно словесно единство в атакуваното НП и при идентичност на правната квалификация на нарушенията- чл.139, ал.1, т.1 ЗДвП и чл.105, ал.1 ЗДвП.

Горната фактическа обстановка се установява от събраните по делото доказателства и доказателствени средства, анализирани поотделно и ценени в корелация помежду си, както и от показанията на актосъставителя, разпитан в качеството на свидетел, чиято непредубеденост и обективност предвид длъжностното му качество е извън съмнение. Показанията на актосъставителя, че предните странични стъкла и челно обзорно на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, са били с поставено тъмно фолио, че не е измервана с уред прозрачността им, както и че на база практиката си свидетелят твърди, че няма автомобили с фабрично затъмнено челно обзорно и предни странични стъкла съдът кредитира с оглед нивото на тяхната съдържателност, изчерпателност и устойчивост.

От правна страна:

Съгласно разпоредбата на чл. 105, ал. 1 от Закона за движение по пътищата, "Забранява се ограничаване на видимостта през челното, задното и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им." По делото се установява, че към инкриминираната дата предните странични и обзорно стъкло на управлявания от жалбоподателя автомобил са затъмнени вследствие на допълнително поставено тъмно фолио, с което се ограничава видимостта им.

На първо място, несподелима е предложената с въззивната жалба интерпретация за прокарано от законодателя изрично нормативно разграничение чрез конструиране на две алтернативни хипотези в чл. 105, ал. 1 от Закона за движение по пътищата, свеждащи се в ограничаване на видимостта през челното, задното и страничните стъкла на автомобила и намаляване на прозрачността им. Действително съюзът „или“ в посочената норма създава впечатление за самостоятелност на две алтернативни форми на изпълнителното деяние на нарушението, които имат сродни характеристики, но в практиката на ВАС / [Решение № 16608 от 12.12.2013 г.](#) на ВАС по адм. д. № 10984/2013 г., VII о., [Решение № 714 от 20.01.2014 г.](#) на ВАС по адм. д. № 8156/2013 г., VII о. и

Решение № 6844 от 23.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 7860/2017 г., VII о./този въпрос е константно и единодушно разрешен по следния начин.“ Правният проблем по делото е дали намаляването на прозрачността на стъклата на автомобила представлява техническа неизправност и дали е самостоятелна хипотеза, различна от ограничаването на видимостта по чл. 105, ал. 1 от ЗДП./.../Разпоредбата на чл. 105, ал. 1 от ЗДП забранява ограничаване на видимостта през челното стъкло и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. Тълкувана през определението на § 1, т. 21 от ДР на ЗДП за "ограничена видимост", разпоредбата означава, че законодателят забранява ограничаване на видимостта чрез външни за автомобила обстоятелства. Прозрачността на стъклата не е такова външно обстоятелство, но **е важен фактор за видимостта на водача към пътя** . Следователно в чл. 105, ал. 1 от ЗДП няма уредени две различни хипотези. Забранено е намаляването на видимостта през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, каквато представлява намалената прозрачност на стъклата на моторното превозно средство чрез поставяне на тъмно фолио (хипотеза, различна от фабричното потъмняване).“

Забраната на чл. 105, ал. 1 от Закона за движение по пътищата не е абсолютна, предвид разпоредбата на ал. 3, съгласно който, "Намаляване прозрачността на стъклата по ал. 1 се допуска само в границите на стойностите, определени в Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации.“ Въведеното с цит. разпоредба нормативно ограничение е намалената прозрачност да е в стойностите, посочени в Правилото, а според него, общата светлопропускливост на предните стъкла и разположените на място, необходимо за видимостта на водача, не може да е по-малка от 70 %.

В случая, се установява от АУАН, който на основание, чл.189, ал.2 ЗДП се ползва с обвързваща доказателствена сила, както и от показанията на актосъставителя, че затъмняването на предните странични стъкла и на челното обзорно стъкло на автомобила е посредством допълнително поставено тъмно фолио. Възраженията за непровеждане на тест с техническо средство, който да определи дали величината на светлопропускливостта е в утвърдените с Правило №43 норми /70 %/ и дали затъмняването е именно чрез тъмно фолио съставляват несполучлив опит за разместване на доказателствената тежест. Дори да се приеме, че в чл.105, ал. 3 ЗДП законодателят е предвидил изключение от общата забрана на ал. 1 на чл. 105 ЗДП, то доказателствената тежест, че затъмняването попада в рамките на изключението е за жалбоподателя, който не ангажира никакви доказателства и то в процентна стойност, че ограничаването на светлопропускливостта на предните странични стъкла и на челното обзорно стъкло на управлявания от него автомобил не е била под 70%. В този именно смисъл, в **решение Решение № 6844 от 23.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 7860/2017 г., VII о.** ясно и отчетливо са дефинирани правилата за разпределение на доказателствената тежест, като е прието следното: „В АУАН е посочено, че на предните странични и челно стъкло има поставено фолио, чрез което се ограничава видимостта на водача към пътя и се намалява прозрачността им. Съгласно чл. 189, ал. 2 ЗДП редовно съставените актове по закона имат доказателствена сила до доказване на противното. Доказателствената тежест за оборване на посочените в АУАН факти и обстоятелства е на водача“ В настоящия случай предвид пасивността на водача да проведе пълно обратно доказване на фактическите основания на вмененото му нарушение, единственият законосъобразен извод за настоящата инстанция е, че е установено наличие на правопораждащия юридически факт за налагане на административно наказание-нарушаване на забраната в чл.105, ал.1 ЗДП. Жалбоподателят не е ангажирал никакви доказателства досежно процентната стойност, че ограничаването на светлопропускливостта на предните странични стъкла на автомобила е била в законовите рамки. /В този смисъл е и практиката - **Решение № 269 от 12.04.2022 г. на АдмС - Пазарджик по к. а. н. д. № 85/2022 г.**; **Решение № 4698 / 10.07.2018 г. АСС.-ГРАД** по адм. д. № 5981/ 2018 година, **Решение № 251 / 16.07.2021 г. по к. адм. д. № 245/2020 г. по описа на АдмС – Добрич**, **Решение № 174 от 8.06.2021 г. на АдмС - Велико Търново по адм. д. № 68/2021 г. и др./**

Следва да се отбележи, че неизменчива, трайна и обвързваща в своя стабилитет е съдебната практика по аналогични случаи, в **Решение № 6844 от 23.05.2018 г. на ВАС по адм. д. № 7860/2017 г., VII о.**) е даден следният еднозначен отговор по дискуссионната проблематика на оплакванията, очертани в жалбата: „Спорен по делото е бил въпросът дали намаляването на прозрачността на стъклата на автомобила представлява техническа неизправност по смисъла

на [чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" ППЗДвП](#) и води ли до ограничаване на видимостта по [чл. 105, ал. 1 ЗДвП](#). Поставянето на тъмно фолио (за разлика от фабричното потъмняване), редуцира прозрачността на стъклата и съставлява техническа неизправност на автомобила, респ. в този случай стъклата не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи.“ По напълно идентичен начин е правното разрешение, формулирано в [Решение № 16608 от 12.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 10984/2013 г., VII о.](#), „което изцяло се споделя от настоящия състав: „С [чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" от ППЗДвП](#) е определено кога моторното превозно средство е технически неизправно и сред хипотезите са посочени стъкла, които не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи. Разпоредбата на [чл. 105, ал. 1 от ЗДвП](#) забранява ограничаване на видимостта през челното стъкло и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. /.../ Забранено е намаляването на видимостта през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, каквато представлява намалената прозрачност на стъклата на моторното превозно средство чрез поставяне на тъмно фолио (хипотеза, различна от фабричното потъмняване). Това представлява техническа неизправност на автомобила, тъй като стъклата в този случай не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи.“

Видно от приложното поле и пълното наименование на Правило № 43 на Икономическата комисия за Европа на Организацията на обединените нации (И. на О.) — Единни технически предписания за типово одобрение на материали за безопасно остъкляване и техния монтаж на превозни средства същото се прилага за:

- а) материали за безопасно остъкляване, предназначени за монтиране като предни или други стъкла, или като прегради в превозни средства от категориите L, M, N, O и T(1);
- б) превозни средства от категориите M, N и O по отношение монтажа на тези материали; като и в двата случая се изключва остъкляването на устройствата за осветяване и светлинна сигнализация, на арматурните табла, на специалните бронирани стъкла и на двойните прозорци.

Следователно, като се имат предвид очертаните дефиниции в Правило 43, а и цялото съдържание на текста му (Раздел 10. Съответствие на производството; Раздел 11. Санкции при несъответствие на производството) това Правило се прилага при производството на автомобили и материали за тях, като регулира единни критерии, изискващи използваните в производствения процес материали да притежават такива характеристики, че да осигуряват безопасно остъкляване на превозните средства от категориите M, N и O и да се спазват определени технически изисквания по отношение монтажа на тези материали. В този смисъл се допуска с [ал. 3 на чл. 105 ЗДвП](#) отклонение от забраната по ал. 1, само относно фабрично ограничаване на светлопропускливостта, на движещите се по пътищата на РБ. автомобили, извършено в рамките на допустимите граници и стойности, определени в Правило № 43.

Съобразно разпоредбата на [чл. 105, ал. 1 от ЗДвП](#), е забранено ограничаване на видимостта през челното, и през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, както и намаляване на прозрачността им. В настоящия случай направеното затъмняване чрез допълнително поставено тъмно фолио, потвърдено в показанията на актосъставителя при непосредствения му разпит, действително съставлява нарушение съобразно [чл. 105, ал. 1 ЗДвП](#), което като закономерна своя последица рефлектира върху техническата изправност на ППС, и като закономерна последица обосновава и съставомерността на нарушението по [чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#). Разпоредбата на [чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП](#) предвижда, че движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни.

В подкрепа на това правно становище е и обективизираната практика на касационната инстанция в [Решение № 714 от 20.01.2014 г. на ВАС по адм. д. № 8156/2013 г., VII о.](#), прецизираща допълнително ръководните критерии, позволяващи класификация и преценка на неизправността на ППС по см. на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. „в“ ППЗДвП, в аспекта на несъответствието на качеството на стъклата с изискванията на стандартизиращи документи: „Кога едно моторно превозно средство е неизправно сочи [чл. 10, ал. 1 ППЗДвП](#). Съгласно точка б, б. "в" моторното превозно средство е неизправно, когато стъклата му не отговарят на изисквания на стандартизиращи документи. Законодателят не е посочил кои са стандартизиращите документи, но от факта, че в [чл. 9](#)

ППЗДвП сочи, че се разрешава движението на пътно превозно средство по пътищата, ако то отговаря на определените от производителя изисквания за експлоатация, на изискванията на правилника и на наредбите по чл. 8, ал. 3 и чл. 36, ал. 3 ЗДвП, следва, че именно в тези актове (респективно актове, към които те препращат) са и съответните стандарти./.../“ В случая с обективно поставяне на тъмно фолио в разрез с горесцитираната регулация на Правило №43 и в колизия с определените от производителя изисквания за експлоатация /т.е. хипотеза на механична интервенция извън фабрично затъмняване на стъклата/ са нарушени изисквания за прозрачност като базисен фактор, осигуряващ необходимата видимост, което прави превозното средство неизправно по смисъла на чл. 10, ал. 1, т. 6, б. "в" ППЗДвП. Това нормативно тълкуване е безпротиворечиво и категорично закрепено в Решение № 16608 от 12.12.2013 г. на ВАС по адм. д. № 10984/2013 г., VII о., “Забранено е намаляването на видимостта през страничните стъкла на автомобила, осигуряващи видимостта на водача към пътя, каквато представлява намалената прозрачност на стъклата на моторното превозно средство чрез поставяне на тъмно фолио (хипотеза, различна от фабричното потъмняване). Това представлява техническа неизправност на автомобила, тъй като стъклата в този случай не отговарят на съответните изисквания на стандартизационните документи.” В жалбата не е налице претенция с конкретно по своята съдържателна насоченост твърдение, че затъмнените стъкла са фабрични такива, или пропускливостта е в рамките на законоводопустимата стойност, а единствено се подчертава, че в тежест на административнонаказващият орган е да установи тези фактически обстоятелства.

В случая, се установява от АУАН и показанията на актосъставителя, че затъмняването на предните странични стъкла на автомобила е посредством допълнително поставено фолио. Жалбоподателят не ангажирал никакви доказателства досежно процентната стойност, че ограничаването на светлопропускливостта на предните странични стъкла на автомобила е била в законовите рамки, нито в услуга на извод, че затъмняването е фабрично. Ето защо МПС според съда е било технически неизправно.

Разпоредбата на чл. 139, ал. 1, т. 1 от ЗДвП предвижда, че движещите се по пътя пътни превозни средства трябва да бъдат технически изправни. Що се отнася до дефинирането и категоризацията на понятията незначителни, значителни и опасни неизправности, същите намират своята легална опора в нормативно дефинитивните норми на § 6, т. 71, т. 72 и т. 73 от ДР на ЗДвП, като основният разграничителен критерий между трите групи неизправности е въздействието им върху безопасността на превозното средство, безопасността на движението по пътищата и околната среда. Конкретните разновидности на техническа неизправност и тяхната класификация са определени в Наредба № Н-32/ 16.12.2011 г. за периодичните прегледи за проверка на техническата изправност на пътните превозни средства, към която изрично препраща разпоредбата на чл. 101, ал. 4 от ЗДвП. В приложение 5, част I, т. 3. 2, б. "б" към наредбата са описани случаите на неизправност на автомобила при стъкло или прозрачна плоскост (включително светлоотражателно или цветно фолио), които не отговарят на спецификациите в изискванията(а) (извън зоната за почистване на устройствата за почистване на предното стъкло). Следователно, за да се квалифицира една неизправност на стъклото като значителна, трябва да засяга зоната за почистване на устройствата за почистване на предното стъкло. В случая освен за предни странични стъкла, се касае и за поставяне на тъмно фолио върху челно обзорно стъкло, поради което е засегната именно зоната за почистване на устройствата за почистване, което обосновава законосъобразност в правно-квалифициращия извод на АНО за значителност неизправността.

С оглед изложеното правилно са индивидуализирани и кореспондиращите санкционни норми по отношение на нарушението по чл.105, ал.1 ЗДвП- чл.185, ал.1 ЗДвП и по отношение на нарушението по чл.139, ал.1 т.1 ЗДвП -чл.179, ал.6, т.2 ЗДвП, като приложените наказания са с фиксиран размер, т.е. липсват лимитативно зададени предели.

Настоящият съдебен състав намира, че АУАН и НП са издадени от компетентни длъжностни лица, при спазване на материалните и процесуални норми, като в това отношение е изпълнен съдържателният минимум реквизити, визиран в чл.42, ал.1 и чл.57, ал.1 ЗАНН.

Настоящият случай не би могъл да се приеме и като маловажен по смисъла на чл. 28 от ЗАНН предвид характера на обществените отношения които охранява материално правната забраняваща норма, с оглед значимостта на обекта на посегателство и реалната степен, в която той може да бъде

засегнат, а именно отношенията, свързани с безаварийното осъществяване на транспортната дейност, безопасността на живота и здравето на участниците в движението. Същевременно, НП е издадено при съблюдаване на визирания в разпоредбата на чл. 34, ал. 3 ЗАНН давностен срок.

С оглед изложеното обжалваното НП следва да бъде потвърдено.

При този изход на спора с оглед изричното искане на процесуалния представител на наказващия орган, на основание [чл. 63д, ал. 4 от ЗАНН](#) вр. [чл. 27е от Наредба за заплащането на правната помощ](#), за осъществяването от юрисконсулта процесуално представителство в полза на наказващия орган следва да се определи възнаграждение в размер на 80 лв. Посочената сума следва да бъде присъдена в полза на ОД на МВР Б. – арг. от чл. 42, ал. 1 вр. 43, ал. 3, т. 4 от ЗМВР.

Така мотивиран, на основание чл.63, ал.2,т.5, вр.чл.63, ал.1 ЗАНН, Бургаският районен съд, LXV-ти наказателен състав

РЕШИ:

ПОТВЪРЖДАВА Наказателно постановление № *** година на Началник група в ОДМВР – Б., Сектор „Пътна полиция“ Б., с което на С. Е. Н. ЕГН *****, *****, ***** за нарушение на [чл. 105, ал. 1 ЗДвП](#) на осн. чл.185 ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 20 лв. и за нарушение на [чл. 139, ал. 1, т. 1 ЗДвП](#) на осн. чл.179, ал.6, т.2 ЗДвП е наложено наказание глоба в размер на 200 лв.

ОСЪЖДА С. Е. Н. ЕГН *****, *****, ***** да заплати в полза на ОДМВР-Б. юрисконсултско възнаграждение в размер на 80 (осемдесет) лева.

Решението подлежи на обжалване с касационна жалба пред Административен съд – гр. Б. в 14-дневен срок от съобщаването му на страните.

ПРЕПИС от решението да се изпрати на страните.

Съдия при Районен съд – Бургас: _____